

δείαν κίνησις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. Ἄπειροι νέοι Ἑλληνες διεσπαρμένοι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν ἐφρίτων εἰς τὰ Πανεπιστήμια αὐτῶν καὶ ἐσπούδαζον, ν' ἀποκτήσωσι γνώσεις, δι' ὧν ἠδύναντο νὰ γενῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Λόγιος Ἑρμῆς, ἐκδιδόμενος ἤδη ὑπὸ ἀνδρῶν πολὺ τοῦ Πρωθιδρυτοῦ αὐτοῦ ἀνωτέρων καὶ ἰκανωτέρων, οἷον τοῦ Θεοκλήτου Φαρμακίδου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κοκκινάκη, ἐχόντων ἀμέσως συνεργάτας, τὸν Ἀθανάσιον Βογορίδην, τὸν Στέφανον Κανέλλον καὶ τὸν Θεόδωρον Μανουσόν, ἀποκατέστη σύγγραμμα ἐθνικόν, ἔπου ἀπανταχόθεν οἱ λόγιοι ἔπεμπον φιλολογικὰς διατριβάς, αἵτινες ἐκίνουν καὶ τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης τὴν περιέργειαν. Εἰς ἕλας δ' ἐδεικνύετο ἐπικρατοῦν τὸ καινουργὸν πνεῦμα τοῦ Κοραῆ, κατὰ τοῦ ὁποῖου εἰς μάτην οἱ περὶ τὸν Κοδρικᾶν καὶ οἱ τῆς Καλλιόπης ἐκδύοται ἠθέλησαν ν' ἀντιστρατεύσωσιν.

Ἡ μεγάλη αὕτη πνευματικὴ τῶν Ἑλλήνων ὁρμὴ, ἣν προεκάλεσε κυρίως ὁ ἄρτι καὶ πολλακίς μνημονευθεὶς δαιμόνιος ἀνὴρ, ὑπετρέφη καὶ κατέστη δυνατὴ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἸΗ' αἰῶνος ταχέως προαχθείσης ἑλληνικῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τῆς τότε κρισιμωτάτης καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίως τῆς Τουρκίας. Ἐμποροὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν πρὸ πάντων οἱ Βαρθάκης καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ζωσιμάδαι — Κληρικοὶ μὲχρι τῶν Πατριαρχῶν — ἠγεμόνες τῆς Μολδαυίας καὶ Βλαχίας — ἔλον τὸ Ἑλληνικὸν αὐτὸ ἔθνος ἔσπευδον πρὸς ἓνα καὶ μόνον ὑψηλὸν σκοπόν. Τῆς κοινῆς δὲ ταύτης σπουδῆς τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὁ μέγας τοῦ 1821 ἐθνικός ἀγών, δι' οὗ ἐπὶ τέλους κατωρθώθη ἡ Πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος Παλιγενεσία.

